

Tadeusz Nawrołski

Golczewo, pow. Kamień Pomorski

Informator Archeologiczny : badania 5, 245-246

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

GNIEZNO

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Poznaniu

Badania prowadziła dr Gabriela Mikołajczyk. Finansowało PMEN w Gnieźnie i WKZ w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne /XI - XII w. ?/

W związku z częściowym zniszczeniem umocnień i majdanu grodziska położonego we wschodniej części miasta na terenie Parku Miejskiego, a znanego pod nazwą Gnieźninek, zostały podjęte prace wykopaliskowe.

Stwierdzono, że na krawędzi morenowego wzgórza, usytuowanego wśród bagien i oblewanego od wschodu strugą, sbudowane wał drewniano-ziemny konstrukcji przekładkowej, szerokości ok. 5 m. Jako wypełniśka użyto ziemię zawierającą wczesnośredniowieczną ceramikę całkowicie ręcznie lepioną. Wał został spalony. Przepalona glina nosząca ślady przylegania do drewna wału opadła częściowo na stok wzgórza i wypełniła niewielką fosę, a mniejszą ilość polepy opadła do wnętrza grodu, niszcząc jakiś drewniany obiekt.

Założony we wnętrzu grodu wykop /2 x 16 m/ pozwolił stwierdzić, że teren był z natury nierówny, w środku nieco podwyższony. W samym środku grodziska w głębokim wkopie znaleziono kości bydłace, które zostały tam zakopane bardzo późno. Warstwa kulturowa na terenie grodziska zawierała przemieszaną ceramikę. Przeważały ułamki z naczyni technicznych nad ułankami pochodzącymi z naczyni ręcznie lepionych obtaczanych.

Na podstawie dotychczasowych wyników można stwierdzić, że Gnieźninek, to gród pierścieniowaty charakteru refugialnego, sbudowany prawdopodobnie w XI lub na początku XII w. i wkrótce po wzniesieniu spalony.

W następnym roku należy przeprowadzić dalsze badania już na terenie nie zniszczonym, celem ustalenia chronologii i funkcji tego obiektu.

GOLCZEWO, pow.Kamień Pomorski

Pracownia Archeologiczne-Konserwatorska P.P. PKZ Oddział w Szosocinie

Badania prowadziła mgr Tadeusz Nawrołski. Finansował WKZ w Szosocinie. Pierwszy sezon badań. Zamek średniowieczny /2 połowa XV w. i początek XVI w./:

Zamek biskupów kamieńskich położony jest na przesmyku między dwoma jeziorami. Celem badań było rozpoznanie rozplanowania zabudowy

i stratyfikacji obiektu w jego południowej części. Na głębokości ca 1,5 m odsłonięto silnie zniszczony późnośredniowieczny mur budynku, a nieco niżej częściowo tylko zachowane sklepienia piwnic. Całe wnętrze budynku jest zagrusowane.

Natomiast w późnośredniowiecznej części wykopu obejmującego dziedziniec odsłonięto fragment muru o nieokreślonej funkcji. Warstwy kulturowe są naruszone głębokimi wkopami XVII-wiecznymi i późniejszymi. Najciekawszy poziom zawierający bogaty materiał zabytkowy pochodzi z 2 połowy XV i początków XVI w., a związany jest prawdopodobnie z pożarem.

Badania będą kontynuowane.

GORZYCEKI, pow. Woźniaków
Śląski

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Katowicach

Badania prowadziła mgr Wanda Galasińska-Hrebenda. Finansował WKZ w Katowicach.
Trzeci sezon badań. Gródzisko średniowieczne.
Trzy okresy osadnicze: kultury Łużyckiej, średniowiecza, czasów nowożytnych.

Kontynuowano badania ratownicze na średniowiecznym gródzisku stożkowatym, położonym we wschodniej części wsi, na pierwszej terasie rzeki Olzy, około 200 m na północ od niej. Dokonano przecięcia szczytowej partii stożka rowem sondowym usytuowanym na osi N-S, o wymiarach 15 m x 2 m. Celem badań było sprawdzenie istnienia w centralnej partii gródziska zabudowy mieszkalnej. W wyniku przeprowadzonych prac uzyskano jedynie stratyografię warstw.

Warstwy zawierały relikty trzech okresów osadniczych: czasy nowożytne, średniowieczne oraz znikoma warstwa kultury Łużyckiej. Materiał w profilach na zakłócenia warstw wkopami pochodzącymi z okresu średniowiecza. Wypełnisko warstw stanowiła przeważnie ceramika oraz ogromna ilość i różnorodność kafli.

Badania będą kontynuowane w najbliższych sezonach wykopaliskowych i również skupią się na majdanie gródziska.

GRABOWIEC, pow. Hrubieszów

patrz wczesne średniowiecze

GRABOWO, pow. Starogard

patrz wczesne średniowiecze